

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo. —

* Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Srebrna poroka cesarjeva.

Res sijajno, veličastno so narodi širne Avstrije slavili srebrno poroko svojega preuzvišenega vladarja. Cesar sami tega niso želeli. Razločno so naročili, naj se glede na neugodne razmere in slabe čase opustijo predrage svečanosti, naj se verno-zvesti državljani pri tej priliki rajše spominjajo ubogih, nesrečnih, in mnogovrstnih dobrodejnih zavodov. Zgodilo se je tako. Na tisoče goldinarjev se je podarilo! Ali zgodilo se je še več. Vse dežele, vsi narodi so sijajno pokazali, kako se veselijo sreče v cesarski rodbini, kako so udani svetlemu svojemu vladarju iz slavne jim hiše lorenoburške. Zastopniki vseh dežel in narodov so stopili pred čestitljivi prestol Njih cesarskega Veličanstva ter jim izjavili svoja najprisrčnejša voščila. Ta lepi prizor, ta veličastna prikazen je ravno sedanje dni številnim sovražnikom mile nam Avstrije v nepričakovano osramotenje, nam domoljubnim, boriteljem za srečno na podlagi pravice in krščanstva urejeno cesarstvo, v dobrodejno zadostenje in sladko tolažbo, svetlemu cesarju in njegovej slavnej hiši pa na veliko veselje. Rusi, Nemci, Italijani, Španjolci, Francozi napadajo in pobijajo svoje cesarje in kralje, mi pa svojega častimo, ljubimo v sreči in nesreči! Sovražniki so mislili, da je narode domači prepir tako razdražil, da bi bila celó vez med jimi in cesarjem uže prhka. Ali sedaj morajo osramoteni gledati, kako so se tukaj varali. Nekaj časa je pihal hud veter, sovražni katoliški Avstriji in prirojenemu domoljubju avstrijskih narodov do cesarja. Bilo je strahovito veliko prusaštva uže med nami, ki se je čedalje drzneje šopirilo. Sedaj je prusaštvo na smrt zadeto, kmalu bo popolnem vrženo ob tla. Avstrijska čut, avstrijska zavest se čudovito krepi in tišči povsod protivne življe na stran! Najgrši prusački listi so se pretečeni teden čutili prisiljeni namesto na starega pruskega Viljelma in njegovega „železnega Bismarka“ misliti na svojega avstrijskega vladarja. Da, v tej reči so se hipoma tako po-

boljšali, da so ove dni najbolj glasno peli: gloria in hosana! To je nam avstrijskim domoljubom na veliko zadostenje in tolažbo. Sedaj imamo tem večje upanje, da bo pri bližnjih volitvah za državni zbor krepko in zmagonosno prodrlo pravo avstrijsko domoljubje, ki bo na podlagi stroge pravice in krščanskih načel pomirilo narode in dežele ter sedanjej gospodarstvenej bedi in oderuškemu izsesavanju delujočega prebivalstva zaželeni konec storilo! Koliko veselje pa so svitli cesar s svojo prenzvišeno hišo vred pri tolikih in tako prisrčnih znamenjih pravega domoljubja in verne zvestobe čutili, to so sami najlepše naznanili v zahvalnem pismu do ministra grofa Taaffe-ja, ki se tako glasi:

Ljubi grof Taaffe!

Več ko trideset let uže vladarim. Skušil sem in doživel zraven prežalostnih dnij tudi mnogo veselja pri svojih narodih. Vendar čistejšega, prisrčnejšega mi skoraj nij mogoče pripraviti bilo od onega, koje sem imel te pretečene dni! Globoko geneni čutimo se, Jaz in cesarica, po ovih prostovoljnih izjavah odkritosrčne ljubezni in zveste udanosti. Posamezniki, društva, skupščine, srenje, uradi, zastopniki vseh dežel, iz vseh stanov in delov prebivalstva, prišli so z najmilšimi dokazi resničnega veselja najiskrenejših voščil. Ponosen sem in srečen ob enem, da zamorem narode, kakoršni v tem cesarstvu prebivajo, šteti k svojej familiji! Ova znamenja ljubezni zdijo se Nam nasledek nebeškega blagoslova, za kateri smo prosili pred 25. leti pred sv. altarjem in koji si še znanprej zaupamo od božje milosti za Našo dose-danjo rodbinsko srečo, za Naše ljubljene otroke in za blagor cele domovine. Ogromne svečanosti so minule, a hvaležni spomin na nje ne izgine nikdar iz Naših src. Le nekterim izmed milijonov ljudij zamogli smo izreči svojo zahvalo, naznanite torej in objavite, da se vsem, vsem najiskrenejše, najprisrčnejše zahvaljujemo!

Na Dunaju 27. aprila 1879.

Franc Jožef.